

Anton Woldrudt

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder».

Nr. 3

Mars 1959

9. årg.

Det levende håp

«Lovet være Gud og vår Herre Jesu Kristi far, han som etter sin store miskunn har gjenfødt oss til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde».

1. Peter 1,3.

Dette ordet om håpet rammer på en måte inn hele menneskelivet fra vugge til grav. Da vi ble døpt lød dette ordet over oss. Og den dagen noen blir stedt til kvile, lyr oftest dette skriftordet over graven ut til forsamlingen omkring.

Verden ville være trøstesløs uten håp. Vi synes nok det kan være dystert så mangen gang. Men forsøk så å tenke hvordan det ville ha vært om også håpet hadde vært fjernet. Det er dem som sier at håpet er det siste som forlater et menneske. Det forteller hvor mennesket klamrer seg til håpet.

Det er vel få av oss som ikke har sittet ved en bære en eller flere ganger i livet. Og noen ganger var vi blant dem som satt nærmest båren. Den dagen var det godt å bli minnet om håpet. Og det er det helst vi vil tale om, vi som forkynner Ordet, det og vegen til å få et håp som gir kraft og er levedyktig. Vi taler helst lite om dem som flyttet. Det er ikke vår sak å plassere dem i evigheten. Det som er målet er å få nåde til å tale til dem som enda lever. Vi kan nok flette en minnekrans etter dem som flyttet, men

vet at det gir ikke noe håp. Den trøsten er fattig. Og rygger og holder blir framleis like bøyd under den svære byrden som heter sorg. Men hva er det da som kan få hodet til å løftes og de slappe knærne til å rettes? Det kan Håpet.

Men det må være et levende håp. Sett en strek i bibelen din under ordet levende. For det er det det kommer an på: å ha et levende håp. Store masser bærer på et dødt håp, d.v.s. et håp som aldri blir oppfylt. Men det greier seg ikke med et slikt håp når vi sjøl står på fallrepet og evighetsklokka ringer for avgang. Da er det bare en frelse

og et håp som duger vi kan greie oss med.

Håpet er troens datter, har en sagt. Det er den eneste måten å få et levende håp på: å tro på den Herre Jesus. For da blir du frelst, står det i Guds ord, og da får du et levende håp. Uten omvendelse heller ikke noe levende håp. For det er ved gjenfødselen at det levende håpet fødes.

Det sjøllagete håpet er grunnet på noe en sjøl har, eller ikke har.

På den store dagen kjennes Gud bare ved det han sjøl har frembrakt i oss. Og det er bare ved sin store miskunn at han gir et levende håp. Det kristne håpet er grunnet på Jesu oppstandelse fra de døde. Hadde det ikke vært en påskemorgen etter langfredagen, ville det ikke vært noe kristent håp i verden.

I årene etter omvendelsen er det så mye som kan kjølne og bli matt i en troendes liv. Det kan skje med både troen og kjærligheten. Men Håpet er det som skal gi oss nytt mot til å ta fatt på ny på den trange vegen.

Den er ikke fattig som eier et levende håp. Om det skumrer eller blir grått omkring en, lever en likevel under sol-oppgangen fra påskemorgen. Det blir aldri så mørkt at ikke en stråle fra den faller på Løftets barn, — lovet være Gud.

O.

Signe Halliens siste ferd

Over den flaggsmykte bygd smilte sol, med folket på veg til ei minnsam syrgje-høgtid i Guds hus. Som skodda sveimde hus og heim den ugløymande marsdagen då det lagnadstunge hende, kvilde ei djup sorgtyngsle over den store skaren som var komen til hovudkyrkja laurdag 14. mars for å fylgja Signe Hallien på hennar siste ferd. Og til denne båra gjekk tankane frå ein tusund-tals folkeskare over land og by med ei sår medkjensle med mor og far i ufatteleg liding, sorg og sagn over tapet av det kjæraste dei åtte på jord, heimen si sol.

Den kranse-klædde kista med eit blomeveld ikring stod framføre altaret der Signe ved inngangsportalen til ungdomslivet fekk velsigninga med seg på livsferda. Organisten, Høyem Husby, opna høgtidsstunda med Bach's fantasi i A-moll. Med tekst frå Joh.ev. 14 kom prost Hatlebrekke i talen også inn på dei tunge spørsmåla me har leita etter løysing på etter den tunge dagen. Me må berre audmjuke oss under Guds veldige hand. Han har alle trådane i sine hender. Kan den Allmechtige få komme inn i hjarta, vert alle ting nye. Frelsaren visste om det tunge helte han måtte gå igjennom men Han såg fram til herlegdomen. Me må drikke den kalles som vert skjenkt oss, men ut av det skal Guds herlegdom skine fram.

Hatlebrekke la ned kranse frå mor og far og tolka deira siste takk og farvel. «Dokk hadde berre ho, og difor ingen å miste». Elles var det fleire som med blommar i hand ved båra fletta fagre roser i minnekranse hennar Signe.

Til tonar av fantasi i C-dur av Cesar Franck vart båra av lagsvener boren ut og gjennom espalie-rader ved utgangen. Ei ungdomsfane fylgde båra frå kyrkja til grava. Så gripande, med ljoslansen frå ei stigande vårsol over seg, sank båra

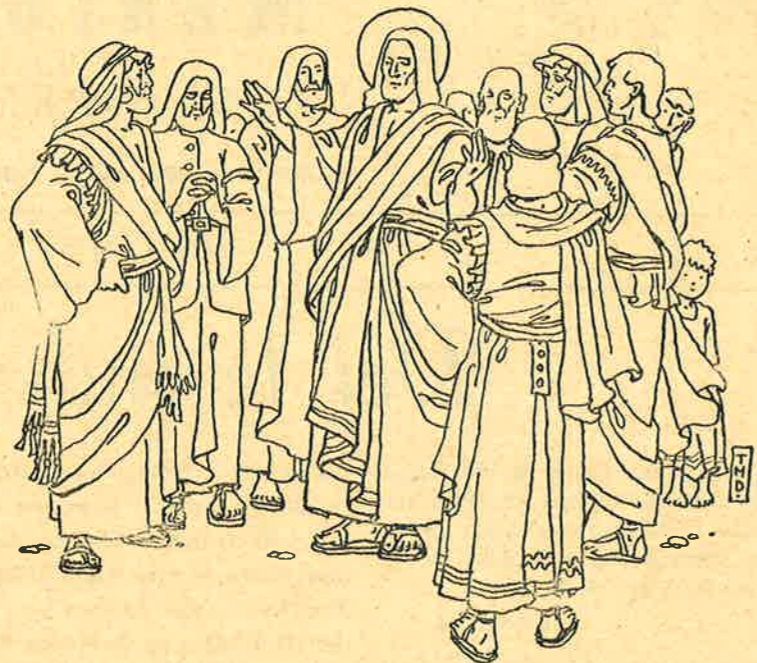
Ligg ikkje lengsel etter ein slik siger i mannebarmen? Lengtar me ikkje alle etter siger over døden, og det ikkje berre for oss sjølv og for våre kjære, anna og for våre lidande medmenneske? Er det kje fleire av oss som i mang ei tung stund har funne trøyst i dette gledebodet at vår Herre Kristus har vunne siger over døden? Det har kveikt ljøs for oss midt i myrket og vekt ei underfull von um æveleg liv i bar-

stille ned til ventestaden for den ævelege oppstoda. Klart lydde dei kjende orda over den sterkt tekne folkemengda og klokkene ringde for siste gong over eit ungt, slokna liv — — —

Signe Halliens grav vil bli et vemotsfullt og kjenslevart minne. Måtte den tunge hendinga føre til ei draging av folket mot Kristus, vår einaste redning og von for tid og æva. Han har så lenge venta på deg —. Så lytt da til kallet frå Frelsaren din gjennom desse stro-

Jesu siger over døden

Av biskop Bernt Støylen.

men, for etter Jesus stod opp, er kje synd og sorg og døde lenger det største og mektigste i verdi. Nei, livet er større og mektigare, og det har vunne evig siger ved Jesus Kristus, vår Frelser.

Det fanst nok frå eldgamle tider hjå fleire folkeslag forteljingar um kjempor som skulle ha kome att frå underverdi etter dei der hadde gjort storverk, men dette hadde ingen verknad på folks liv, det var

fene frå Tr. Bjerkrheim sin gripande ungdomssong:

Han tek ikkje glansen av livet,
Den Frelsar som kallar på deg.
Fyrst då kan for alvor du leva
Når han får deg fylgja på veg.

Han hjelper i brattaste bakkar
Og stydjer når vegen vert smal.
Han signar dei sollyse sletter
Og lyser i døds-skuggens dal.

Han fører deg frelst over fjorden,
Heilt fram til den himmelske strand.
Når døden sin brotsjø du møter,
Vil Jesus dra båten i land.

S.

MENIGHETSBLAD

For Orkdal prestegjeld.

Utgitt av Orkland sokneråd.

Utk. hver måned unntatt juli og august. Sendes gjennom posten til alle hjem i prestegjeldet, og til alle utenbygdsboende som vil ha bladet.

Kontingent kr. 4.- pr. år.

Redaktør: Res. kap. Leergaard.

Kasserer: lærer Nils Ofstad.

For Orkanger:

Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:

Fru Ingeborg Krogstad Jakobsen.

For Orkland:

lærer Nils Ofstad.

Menighetsbladets trykkeri:
SVORKMO PRENTEVERK.

berre draumesegner som var eit atterskin av lengslor etter æveleg liv som ligg i menneske. Slike segner kunne kje stogga den vonlause gråten kring heile verdi, men ved Jesu oppstoda frå dei døde vart voni um æveleg liv ljøs levande for menneski. For dette synte klårt at Jesus, som var komen for å frelsa sine brør, hadde vunne siger over døden, og at dei som vil tru på han og fylgja han, skal få æveleg liv.

Kunne denne gledelege påskebodskapen ljoda levande og varmt ut over den lidande verdi og nå til dei lengtande hjarto, då skulle ljøset frå himmelen driva burt det myrker frå avgrunnen som har lagt seg over verdi. Då skulle mange av dei som gjeng med angst for døden, vinna frimod ved voni um æveleg liv i Kristus Jesus, og mange av dei som er nedbøyde og fortvila over si synd og si vanmakt, skulle finna trøyst og styrke i trui på at Jesus har vunni siger over all synd og over dødens makt. So sant me tyr til han, skal me og vinna meir enn siger ved han som elska oss.

Menighetsaksjonen i Orkanger

fra 3. til 8. mars ble en høyverdig og givende møteserie. De oppsatte emner var i seg selv høyaktuelle og tankevekkende, og de to hovedtaler, A. Sæter og A. Morken, fikk gi oss både åndsfulle og vekkende vitnesbyrd under behandlingen av emnene. Som tilhører mener jeg å ha rett til å si dette uten betenkning. En mann som satt ved siden av meg sa etter et av møtene: Dette var en opplevelse.

Det rike innslag av sang og musikk — korsang, duettsang og solosang med musikkledsakelse — bidro også i høy grad til å legge høytid og stemning over møtene. Menighetens prester deltok under åpning og avslutning av sammenkomstene.

En tør vel si at aksjonen var vellykket. Men så var også møtene og talerne omsluttet av en bønnering som var i aktivitet under alle møter.

Emnene var: «Blir enhver salig i sin egen tro?». «Må jeg omvende meg?». Ved ungdomsmøtet: «Livets risiko» og «Livets sjangse». Videre: «Når er jeg en kristen?» Og tilslutt: «Et seirende liv».

Resultatene? Ja det vet ikke vi stort om. Det meldte seg flere av tilhørerne som anmodet om veiledning og forbønn. Ordet ble sådd som ordren er, og Gud må gi vekst.

Dette var den første menighetsaksjon i Orkanger. Måtte det bli mulig å få istand en fortsettelse på en eller annen måte.

Menighetslem.

Kristen Innsats deler ut

Styret for Kristen Innsats var samlet til møte i Oslo, 20. febr. Det møtte representanter for alle bispedømmer unntatt et. Styrets viktigste oppgave var å fordele de midler som sto til disposisjon, ialt kr. 138500,—.

Det ble bevilget til Menighetspleienes barnevernsinstitutt i Tr.-heim kr. 15000, til Institutt for kristen Oppseding kr. 15000, til Norsk Menighetsinstitutt med Familierådgivingskontoret kr. 8000, til Kristent Filmråd kr. 5000, til Norsk kristelig Studieråd kr. 6000, til Norsk Mellomkirkelig Institutt kr. 6000, til Nasjonalkomiteen for Det lutherske verdensforbund kr. 5000 og til Norsk Kirkeakademi kr. 5000.

Dessuten fikk Norges kristelige Ungdomsforbund kr. 13000, til utbygging av ungdomsklubbarbeidet og til arbeidet blant industriungdommen. Oslo Indremisjon fikk kr. 5000, til et sosialhjem for ungdom. Kr. 2000 ble bevilget til et religionspedagogisk kurs. Til reising av kirken på landbruksutstil-

Risøy Ungdomsskole for sjømenn

Søk plass ved vårkursen nå.

Gutter med og uten fartstid kan søke plass ved vårt 9 ukers kurs fra 9. april eller ved vårt 24 ukers kurs fra september 1959. Dekk-, bysse- og maskinlinje som gir henholdsvis fartstid, restauranttid og verkstedtid. Teoretisk linje for aspiranter til styrmanns-, maskinist-, stuert-, kokk- og radioskolene. Godkjent som forkurs til styrmannsskolene. Fri reise. God stipendordning.

Risøy Ungdomsskole for sjømenn,
Gjeving, Aust-Agder.

Vennligst send skoleplan til:

Navn:

Adresse

Poststed

PREIKELISTEN**Skjærtorsdag, 26/3.**

Orkdal kl. 11: Misjonsprest Lars Tjelle og Hatlebrekke. Ofr. til N.M.S. Nattverd.

Orkland kl. 11: Leergaard. Nattverd.
Orkanger kl. 11: Olsen. Nattverd.

Langfredag, 27/3.

Orkdal kl. 11: Leergaard.

Orkland kl. 11: Olsen.

Orkanger kl. 18: Hatlebrekke. «Den gode hyrdes kapell».

Orkdal kyrkje kl. 20. Songmøte. Misjonær Petra Slundgaard og bibelsk.-styret Breen. Meldal ungdomskor.

1. påskedag, 29/3.

Orkdal kl. 11: Hatlebrekke. Ofr. til Menighetsfakultetet.

Orkland kl. 11: Leergaard. Ofr. til Indremisjonen. Emissær Hjorthaug og sekr. Klomstein deltar.

Orkanger kl. 11: Olsen. Ofr. til Indremisjonen.

2. påskedag, 30/3.

Orkdal kl. 11: Leergaard.

Orkland kl. 11: Olsen. Emissær Hjorthaug preker. Ofr. til Misj.samb. Råbygda bedehus kl. 11: Hatlebrekke.

1. s. e. påske, 5/4.

Sølberget bedehus kl. 11: Olsen.

Todstadijåren Forsamlingshus kl. 11: Hatlebrekke.

Orkanger: Leergaard.

2. s. e. påske, 12/4.

Orkdal kl. 11: Hatlebrekke.

Orkland kl. 11: Leergaard.

Orkanger kl. 11: Olsen.

lingen i Oslo ble bevilget kr. 4000.

Bispedømmerådene skal ha en tredjedel av de midler Kristen Innsats disponerer, til lokal innsats i bispedømmene. I år ble det kr. 5500 på hvert råd.

De fleste av de beløpene som ble delt ut, burde ha vært langt større. Andre oppgaver måtte en la ligge fordi det ikke var midler til det. Men mulighetene ligger ferdig til en sterk, positiv innsats i folket. Da kan det ikke være riktig at denne innsatsen skal stanses av mangel på midler. Derfor må vi også i vår menighet videre i arbeidet for å verve nye bidragsyttere til Kristen Innsats.

GODT UTVALG av

SØLVVARER

til

BARNEDÅP

BRYLLUP

KONFIRMASJON

JOHN RØHME

GULLSMED - ORKANGER.

Hoff's Begravelsesbyrå

Kister og svøv.

Begravelsesbil.

Gravmonumenter.

Telefon: Orkanger 66.

Innramming av bilder.

Kristelig litteratur

på bestilling.

Anton Ask

Fannrem, telef. 1064 a.

Gravmonumenter

i alle prisklasser og modeller i førsteklasses utførelse kan bestilles hos meg.

Monumentene leveres fraktfritt og fritt oppsatt.

BERNT GROVEN

Svorkmo.

GAVER til BLADET**ORKLAND.**

Retting frå siste nr. Gunhild Gumdal kr. 5.

Ved Leergaard: Ola Fosshagen 10. Helga og Rasmus Simonshaug 15. Karen Kusæter 5. Anne og Bernt Groven 5.

Ved Martin Moe: Iver Gangås 10.

Ved Oddlaug Høston: Anne Marta Boksbu 5. Arne Togstad 10. Ingebr. Haugen, Solbu 5.

Ved Nils Ofstad: Johan Mo, sen. 10. Ola Espås. Karl K. Svorkmo. Andreas Solbu. Bernt Svorkdal. Alle gitt kr. 5. Anne Wiggen 10. Sigrid Wiggen 10.

Ved Marit Berbu: Ola Lomundal. Berit Berbusmel. Ola Berbu. Gurine Eggen. Alle gitt kr. 5.

ORKDAL.

Ved Per Asphjell: Kåre Espen 5. Hanna Jamtgård 10.

Ved I. K. Jakobsen: Sigrid Rønning.

Søster Aagot. Anders Sveeggen. John Wuttudal. Rolf Høyven. Peder Sundli. Olav Lillery. Marit Eide. Egil Aamot. Anders Reitan. Ane Øyasæter. Ole O. Morken. Arthur Torgersen. Trygve Mellingsæter. Alle gitt kr. 5. Erling Aarvik. Lars Mellingsæter. Loddgård. A.O. Annar Sommervold. A. Nødtvedt. Johan Halsteinli. Alle gitt kr. 10. Anne Viken 4.

Ved Ingar Lund: Marit Metliås, Sølberghaugan 5.

ORKANGER.

Ved Olav Olsen: Kolbjørn Larsen 5. Marry og Johan Wuttudal 10. Thorleif Jenssen 10.

Ved Nik. Konstad: Jorunn Eggen 10. Gabriel Sletvold. Mali og S. Konstad. Randi og N. Konstad. Alle gitt kr. 5.

UTENBYGDS:

Ved Ingar Lund: Berntine Mauset 5.

SLEKTERS GANG

D Ø P T E i februar 1959.

Orkland. 22-2: Oddbjørn Per Nervik. Grim Skjølberg

Orkdal. 8-2: Terje Kristiansen; Britt Oddbjørg Eggamo; Anne Kristine Elstad.

22-2: Knut Torjuul; Helge Sivertsen; Jørn Rune Eldevik; Mildrid Sæterbakk; Aud Jorhild Lysevoll.

Orkanger. 8-2: Anne Kristin Elstad; Gudny Kristin Hansen; Annie Hegglund.

15-2: Geir Morten Andersen; Håkon Tjelle.

I forr. nr. av menighetsbl. er følg. døde i Orkanger «falt ut»:

7-1: Nils Eggan, 49 år.

6-1: Kristoffer Larssen Pevik, 58 år

20-1: Anton Rikstad, 84 år.

2-1: Ellen Wolden, 78 år.

En beklager feilen.

V I G D E i februar 1959.

Orkland. 14-2: Magne Asbøll og Aasta Svorkmo, begge Orkland.

Orkdal. 7-2: Erling Selnes, Orkdal og Ingrid Annie Ravnås, Singsås.

Orkanger. 21-2: Svein Svorkmo, Orkanger og Maren Høiset, Orkdal. (Vigd i Børsa).

D Ø D E i februar 1959.

Orkland. 25-2: Sigvard Iversen, 87 år (død på Kalvskindets sykehus, Tr.-heim, begravet: Orkland).

Orkdal. 17-2: Jostein Wuttudal, Orkdal 20 år.

23-2: Clara Garberg, Strinda, 74 år.

26-2: Peder Blomli, Orkdal, 80 år.

Orkanger: Ingen.